Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92+

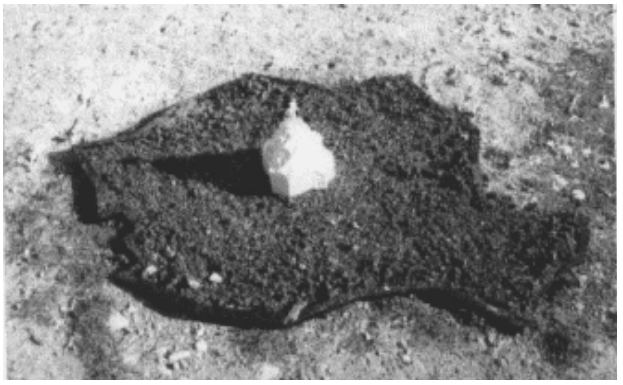
323

se distribuie gratuit

editura Ro-Emaus 2025

martie - mai 2025

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei slătăfori ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricani.

Cuvântul lui Dumnezeu

O, nu-i pot da omului minte la nașterea sa pe pământ, că dacă-i dau, pățesc ce am pățit cu Adam, și de aceea omul își are mintea sa și ia din ea și pentru Dumnezeu, dar Eu, Domnul, nu pot lucra după mintea omului și nu înțelege aceasta omul ca să se supună lui Dumnezeu și să-i fie lui bine pe pământ, și apoi între cei din cer, iar tămăduirea cea pentru omul cu mintea lui nu se prea poate apropia ca să-și găsească el vindecare de răutățile minții lui, de mintea de sine a sa, și rar mai găsește Domnul pe pământ pe cel ce nu ia din mintea sa și numai de la Dumnezeu ia, și iată, poate Dumnezeu, poate prin cei cu lepădare de sine pentru cei ce nu pot ca Dumnezeu și de la Dumnezeu să poarte cu mintea și viața lor de pe pământ. *pagina 9*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca, Înaintepăznuirea Dumnezeiești Buneivestiri

Când Eu vin cuvânt pe pământ ca să Mă așez cu el în cartea Mea cea de azi Îmi iau cu Mine suitele cerești cu care Mă port între cer și pământ și-Mi scriu cuvântul și pe pământ și în cer și Mă împart cu el, cu lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o lucrez, și iată, în sărbători sfinte și în duminici am lucrare de cuvânt peste pământ, o, că multe sunt de lucrat și de scris jos și sus, și am lucrători de sus și de jos și nu stă Dumnezeu din lucrarea Sa scrisă și împlinită tot timpul, de la ziua întâi a facerii văzutelor și nevăzutelor și până la veacul veșniciei, până atunci Eu tot grăiesc și tot scriu, și toate sunt așezate ca în film în locașurile cerești pentru veșnicie, și iată, lucrez în vremea aceasta lucrarea cea de la capătul lucrului Meu văzut, și am o mânușiță de popor ascultător și Mă sprijin pe el cu venirea Mea cuvânt pe pământ, așa cum în toate vremile

Mi-am pregătit să am la cine să trag pe pământ când vin să-Mi fac între oameni lucrarea.

O, nu numai omul lucrează. Eu, Domnul, lucrez mult de tot, chiar și pe cele pe care omul le lucrează spre bine sau spre rău, după cum se întâmplă să-și adune el plata prin fapte, căci Eu văd înainte de vederea omului și le așez pe toate după cum e viața lui cu Dumnezeu sau fără Dumnezeu, și iată pe pământ lucrare multă fără Dumnezeu din partea omului stăpânit de duhul trufiei, duhul care l-a despărțit pe om de Dumnezeu în rai, căci omul care nu-L iubește pe Dumnezeu este trufaș și nu iubește, căci cum s-ar putea să iubească omul trufaș?

O, nu știu oamenii de pe pământ de ce nu-L iubesc pe Dumnezeu, de ce nu se apleacă, de ce nu-I dau dreptul lui Dumnezeu să lucreze prin ei și din ei după voia Sa cea de sus.

O, pace ție de la Domnul Dumnezeul tău, țara Mea cea de azi, România Mea cea de la începutul facerii și cea de azi! Mi-e tare drag locul tău de pe pământ. Ești pământul pe care am stat cu picioarele și am luat tină din trupul tău și am făcut trupul omului și am suflat apoi peste el duh de viață și a fost omul apoi ființă vie ca și Dumnezeu, o, și s-a purtat omul apoi cu Mine ca și cum nu l-aș fi făcut Eu ca să fie el, și s-a umplut de trufie când s-a văzut cum și cât este, și de atunci și până azi s-a iubit pe sine omul și nu L-a iubit pe Dumnezeu, pe Făcătorul său, de la Care el a luat ființă, și de aceea am spus Eu acum două mii de ani când am venit și am stat iarăși pe pământ și am spus la tot omul care voiește să Mă urmeze de aproape, i-am spus: Cel ce voiește să vină după Mine și să-Mi urmeze, acela să se lepede de sine și să-și ia crucea și să meargă pe urma Mea lăsând tot ce el a avut și câștigând pe Dumnezeu de partea sa.

O, țara Mea de azi, cuvântul Meu izvorăște din tine peste pământ ca la facerea lumii. Lucrarea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, aceasta am de lucrat în zilele acestea prin cuvântul Meu așezat de gura Mea pe vatra ta, pe masa ta. Te iubesc cu mare iubire și aș vrea să Mă bucur în tine așa cum M-am bucurat când am zidit cerul și pământul și omul apoi, omul lucrat de Dumnezeu din trupul tău și din Duhul Meu.

O, ce taină mare! N-are cine paște această pâșune căzută din cer ca mana care venea spre Israel când l-am scos din lume ca să fie apoi așezat pe pământul binecuvântat. Mă adun cu oștirile cerești deasupra ta și te cuprind în Duhul Meu și în grăirea Mea de peste tine și-ți dau din cer ca să te înveți de unde să-ți alegi hrana ca să faci miere și să fie de folos truda ta cu Dumnezeu. Am peste tine pe strămbunii tăi sfinți, care-ți veghează trupul și duhul, o, și am deasupra ta pe mama Mea Fecioara de ocrotire ție și Mie ca să-Mi păzesc ce este al Meu, să-Mi cresc în tine o mănuță de popor îmbrăcat în darul și harul credinței venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, iar el să Mă împartă de la margini la margini cu vestea venirii Mele iarăși de la Tatăl ca să-Mi pregătesc arătarea și biruința, precum este scris să se împlinească în toată întregirea ei lucrarea Mea cea de la Tatăl, căci Tatăl Meu a trimis încă de la facere și până azi slugile Sale peste pământ ca să-l întoarcă pe om, după ce omul a pus stăpânire pe pământ și pe cer, iar omul cel plin de sine i-a omorât pe toți trimișii Tatălui, și apoi M-a trimis Tatăl pe Mine, pe singurul Său Fiu, dar și pe Mine M-a dat la pieire trufia omului, iar acum sunt îmbrăcat în Duh, în cuvânt, o, și nu mai are cum să Mă mai biruiască omul, și vin cu Tatăl, iar Tatăл are socoteala făcută pentru om, pentru cele lucrate de om împotriva Sa și vine acum biruința lui Dumnezeu și a

Fiului lui Dumnezeu, și iată-Mă, sunt Cel înviat, sunt Cel ce Mă întorc ca să fac biruință și dreptate aleșilor și drepților Mei din toate vremile trimiși de Tatăl după om, și grăiesc acestea toate în ajun de praznic sfânt, praznicul dumnezeiești Buneivestiri, când mama Mea Fecioara a fost acum două mii de ani pețită de înger ca să Mă primească să vin și să Mă nasc Prunc prin trup de Fecioară, precum era scris în Scripturi despre Fecioara care va lua în pântece pe Dumnezeu Fiul, o, și sunt la masă de cuvânt cu ea aici și Ne dăm mângâiere unul altuia și luăm din ea și împărțim părintește pentru cine voiește să ia de la Noi și să fie împărțitor de mângâiere ca și Noi din unul în altul între oameni și să Mă bucur că merge vestea cerească și toată lucrarea ei așezată prin cuvânt la sfârșit de timp, ca să știe oamenii că Dumnezeu Se pregătește cu slavă multă pe pământul român și scoate deasupra pe cele lucrate în taină pentru fața cea nouă a lumii, căci vine văzut această înnoire, vine, că a venit acest timp, și iarăși începe Domnul facerea Sa. Amin.

Iată, trebuie credință și împliniri prin credință, căci toate s-au împlinit prin credință în vremile de sub cer, o, că vine vremea nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, și fericiți sunt și vor fi cei atinși de taina Duhului Sfânt, căci așa se văd, și cerul Meu înseamnă nevăzutele lui Dumnezeu dintre pământ și cer. Și cum așa? Iată, nevăzutele sunt cele ce erau la Dumnezeu din vecii, adică înainte de facerea celor făcute de Dumnezeu la vedere pentru ochii omului, o, și vine vremea nevăzutelor lui Dumnezeu ca să se vadă de pe pământ, și de aceea strig peste tot și spun: Fericiți că vedeți lucrările lui Dumnezeu ca să puteți spune și voi ca proorocul și împăratul David, care vorbea cu Domnul și spunea cu umilință multă: *«Doamne, cele nevăzute și pe cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie!»* Amin. Iată, pe acestea le voi arăta, când la arătarea lor se va sfârși trufia omului și va vedea omul locașurile Tatălui Meu și ale Fiului Său și ale celor ce împărățesc cu El pe vecii, iar facerea omului nu va mai fi atunci, căci toate trec, precum este scris că trec, ca să rămână Dumnezeu și iubirea Lui și cei ce iubesc, căci cei ce iubesc sunt sfinți, toți sunt sfinți prin iubire.

Acum însuflețesc cu proaspăt cuvânt pregătirea și lucrarea de la Maluri, locul pe care Eu, Domnul, am coborât și Mi-am început trâmbițarea cuvântului în anul 1955, o, și aștept ultima floare udată, ultima mână de pregătire și porțile larg deschise și bucuria cerească din ziua aceea când cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani va curge de deasupra și va înnobila inimile celor ce se vor strânge la serbare, la strigarea Mea de vestire să vină cei cu dor de venire la Mine și să le grăiesc lor că sunt acolo cu nevăzutele facerii, cu toate puterile cerești, cu îngerii și cu sfinții în mii de mii și cu toți strămoșii sfinți ca să deschidem cartea și povestea Mea cea de șaptezeci de ani pe plaiul neamului român, câtă vreme atât de tainic am lucrat și am cuvântat și au luat ființă toate, toate în nevăzutele lui Dumnezeu și gata stau să se arate, o, și ce credință îți trebuie, omule, pentru această vedere peste duhul tău care să spună și în tine: *„Doamne, cele ascunse și nearătate ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie”.*

Binecuvântare las în carte pentru începutul vestirii sărbătorii de la Maluri și veți merge, fiilor, în cetatea de scaun a României Mele și veți așeza acolo spre vedere simbolurile cu care Eu, Domnul, lucrez și împlinesc cuvântul Meu peste pământ, cuvântul cel din toată vremea Mea cu voi, și apoi veți veni acasă pentru mersul înainte al gătirii grădinii de rai de la Maluri, și această zi de sărbătoare e așteptată cu cel mai nestăpânit dor de către toate cetele cerești, și mulți de pe pământ se vor aduna și vor lua din slava Mea cu voi, iar până atunci Eu, Domnul, voi tot grăi cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

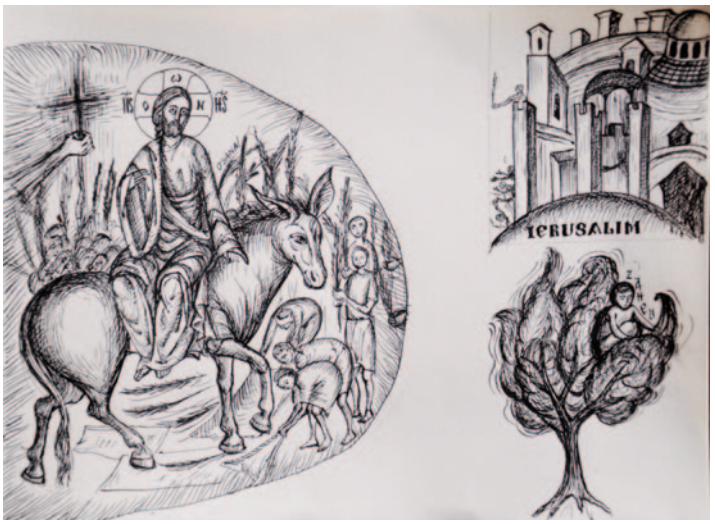
24 martie/6 aprilie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Intrarea Domnului în Ierusalim

Sunt deasupra în nor și-Mi vestesc străjerii cuvântului Meu să se ridice și să deschidă cartea și să-Mi așeze în ea cuvântul. Un foșnet blând stârnește văzduhul de deasupra ca să-Mi vestească sosirea și intrarea în cetate și aștept să intru. Puterile cerești Îmi poartă trupul și

tronul pe aripile slavei venirii Mele și e tot o minune această slavă deasupra meleagului român de mai bine de șaptezeci de ani, și iată, așez mereu în carte cuvânt de vestire și de pregătire de serbare românească pe plaiul venirii Mele din vremea aceasta și Îmi grăbesc la lucru muncitorii acestei pregătiri, iar Eu, Domnul, vin cu cei din cer și umplu văzduhul și împart bucuria Mea, căci voi fi Mire și voi așeza zi de nuntă și voi împărți mângâiere dulce și-Mi voi îmbrățișa în cuvânt țara Mea de venire și pe fiii ei, care se vor aduna de prin toate laturile, și-Mi voi povesti în ziua aceea povestea Mea și a trâmbiței Mele și a poporului cuvântului Meu, născut din lucrarea Mea cu Verginica, copila de la Maluri, pe care am pregătit-o de mică pentru ca să poarte ea venirea Mea cuvânt pe pământ, slava Mea de la sfârșit de timp și biruința toată pe pământ și în cer, o, și de aceea Îmi tot vestesc această zi și-Mi fac loc cu ea pe pământ și îmbrac în slavă sătuțul de la Maluri și sătenii lui, o, și trebuie mare pregătire pentru această zi de mângâiere și de bucurie sfântă între pământ și cer, și toate oștirile cerești stau cu priviri sfioase spre lucrul Meu de pe pământ cu poporul Meu cel mic, cu care-Mi pregătesc bucurie împărțită din destul, căci glasul Meu va mângâia și va împărți și va umple de iubire și de har pe cei ce se vor strânge sub slava Mea din ziua aceea, o, și drag Îmi este să-Mi tot vestesc acest dor și această serbare dulce a duhurilor, a sufletelor, a păsărilor, a florilor, a fiilor iubitori de slavă cerească în vremea aceasta a venirii Mele cuvânt pe pământ, și voi serba șaptezeci de ani de cuvânt pe pământul român și dulce va fi această veste și multă mângâiere va avea peste mulți, o, că nu pentru cei ce nu iubesc, nu pentru ei va fi această minune, ci numai pentru cei ce au iubirea în simțire și credința în iubire și dorul cel sfânt al mângâierii de sus peste pământ, iar cei cu piatră la inimă nu trag spre bucurii sfinte, de vreme ce necredința născută din duhul trufiei lor îi ține robi sub ea.

Intru în carte cu praznic sfânt de Florii și-Mi scriu cuvântul cel plin de amintiri, căci acum două mii de ani, purtându-Mă din loc în loc cu ucenicii și vestindu-le adevărul Ființei Mele de Fiu al Tatălui, se tot apropia trădarea și jertfa Mea pe cruce și-Mi pregăteam ucenicii pentru credință, pentru statornicie, pentru învierea Mea apoi și pentru suirea Mea iarăși la Tatăl și pentru iarăși întoarcerea Mea cu slavă împotriva necredinței de pe pământ vreme de două mii de ani, o, și Mă pregăteam să merg la praznic în Ierusalim, după ce l-am ridicat pe Lazăr din mormânt, și am luat un măgăruș tânăr și stând pe el mergeam spre oraș ca să împlinesc scriptura acelei vremi scrisă din vreme, când fiii Ierusalimului s-au bucurat o clipă de slava Mea din mijlocul lor cântându-Mi osanale și numindu-Mă cu nume mare, Împăratul

lui Israel, ca apoi acea mulțime să-Mi ceară după câteva zile răstignirea pe cruce.

În ziua aceea de slavă toți cântau și se bucurau și-și împărțeau credință și nădejde și bucurii, o, și numai Eu plângeam, plângeam Ierusalimul. Mi-am oprit mersul o clipă, și, stând pe coasta orașului, priveam și plângeam cetatea și spuneam: *«Dacă ai fi cunoscut și tu în ziua aceasta lucrurile care puteau să-ți dea pacea, dar acum ele sunt ținute de ochii tăi, și vor veni peste tine zile când te vor împresura vrăjmașii și te vor strânge din toate părțile și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată și de aceea vei rămâne pustie de Dumnezeu până*

când vei zice iarăși: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!»

O, așa plâng și azi. Acum două mii de ani nu M-au primit mai-marii templului și s-au unit toți, Ana și Caiafa, Pilat și Irod, toți una în toți din Ierusalim pentru uciderea Mea, ca să cadă asupra lor sângele nevinovat care a curs pe pământ de la Abel până la Zaharia, de la prooroci și până la toți trimișii lui Dumnezeu, o, că n-au voit să fie ei copiii lui Dumnzeu și să stea sub ocrotire ca puii sub cloșcă.

Iată, acum tot la fel este. Nu se apleacă cei mari, nu se apleacă sub slava cuvântului Meu, nu se pot smeri ca să nu ajungă și aceștia ca aceia de acum două mii de ani, cărora le-au sărit mințile când au văzut pe Cel Care nu L-au primit din partea cerului și L-au tăgăduit ca să fie ei la putere, dar soarta i-a umilit prea greu pe toți, o, și n-aș mai vrea să fie așa și azi, și mereu i-am rugat pe cei de azi să nu se îndoiască în cuvântul Meu, să nu dea cu pietre în mersul Meu, o, și voi tot striga la ei din acest prag și îi voi tot aștepta să-și vină în fire, că tot ca acum două mii de ani sunt și azi, și tot la fel de necrezut și nebăgat în seamă sunt și azi, căci dorul de putere și de întâietate îi stăpânește pe toți cei care au gustat și tot gustă din aluatul trufiei și al lăcomiei și nimeni nu se îndură să-Mi facă loc să le grăiesc și să lucrez cu ei vremi mărețe ca în cer pe pământ, iar Eu rămân cu strigarea la ei ca în toată vremea de sub cer, după ce omul nu L-a mai iubit pe Dumnezeu cu viața lui, o, și de aceea numai suferințe vin și-și fac loc și cuprind sub ele fără de veste pe mulți, și Mă uit peste tot și aș vrea să împart pace și mângâiere multă și aș vrea să fie iubire, nu răutate, nu răzbunare, nu minciună, nu război și lacrimi pârâu, o, că e prea multă durere în inimi și multă disperare, și ce bine ar fi să fie aplecare în vreme de război, căci Eu am spus că dacă cineva îți cere haina dă-i și cămașa dacă așa vine câte o vreme, că oricum stai undeva pe pământ și ai peste tine pe cei ce stau mari peste oameni, și iată de unde vine lipsa de pace, căci din neaplecare vine, și este scris că dacă îți pleci capul rămâi cu el și rămâi.

O, nu toate ținuturile au merite sau alegere aparte din partea lui Dumnezeu, și oriunde ai fi și oricine ți-ar cere apleacă-te și trăiește-ți zilele, dar nu da loc la război, că iată, te prinde tăvălugul. Poporul cel de demult al alegerii lui Dumnezeu cădea adesea în robie din pricina neiubirii de Dumnezeu și a păcătuirii și se apleca fără de murmur, până ce striga el iarăși la cer și-i dăruiam eliberarea, dar acum numai arme se construiesc, iar diavolul urii se joacă cu ele pe deasupra capetelor oamenilor de pe pământ, o, și de ce, oare, de ce arde pământul și tot ce e pe el de la focul făcut de mâna omului? De ce se curmă fără milă vieți sub fierul fierbinte al răzbunării și al lăcomiei? De ce oamenii grăiesc între ei cu amenințare, cu răzbunare, cu arme de război? O, unde ești tu, pace rostită de gura Mea ca să fii între oameni?

Iată, strig plângând cu milă și spun: Pace vouă, celor ce aruncați cu moarte peste pământ! Veniți-vă în fire până nu împrăștiați prea multă jale, prea multe lacrimi care dor și ajung la cer! Căutați pacea, voi, care vă credeți în stare să semănați vieți și să nu vă doară ca pentru voi înșivă durerea pe care o împărțiți.

Iar voi, cei oropsiți, strigați la cer după ocrotire și învățați să vă rugați pentru înblânzirea celor care vă aduc dureri, căci viața cea trăită pentru Dumnezeu nu se mai vede între oameni și de aceea nu vine ocrotirea cea din cer la voi. Încă o dată strig: Pace vouă! Pace între voi, cei ce vă războiți atât de nemilos, și mai degrabă aplecați-vă și aveți răbdare sub mâna cea care dă să vă supună, iar aplecarea aduce pacea! Amin.

E praznic de Florii pe pământ și în cer și dau să împart mângâiere și ramuri de mângâiere și aștept sărbătoarea grădinii de la Maluri și-Mi întăresc muncitorii cetății Mele și timpul e scump de tot, iar cei din poporul cuvântului Meu care mai sprijină jertfa pentru gătirea grădinii au și ale lor de lucrat, au de arat, de semănat, au multe de făcut, și vin cum pot și ei, căci ei nu Mă au numai pe Mine cum Mă au cei din cetate, că mai au și pe ale lor și pe ai lor și pot mai puțin pentru Mine, mai cu picătica, dar voi, fii ai cetății care vine la vedere tot mai mult, voi Mă aveți numai pe Mine, iar de voi nu mai aveți vreme, și de aceea trebuie să puteți și mai mult ca până acum, o, și de aceea vă rog îngrijorat să nu vă luați după neputințele care dau să-și facă loc în trup și dați-le de la voi

pentru Dumnezeu, fiilor. Nu lăsați să vă spună trupul că nu puteți, și trebuie să vă trezesc tot timpul gândul că se poate și că veți putea.

Dau să vă fac un strop de mustrare folositoare, fiilor. Nu cumva să vă lăsați spre somn, căci sunt dintre cei ce au plecat în lături că nu le ajungea vremea somnului și s-au dus să-și facă rost să doarmă mai mult și s-au dus văitându-se de somn, nu de lipsa Ființei Mele din ei, iar Mie Mi-a fost rușine în fața îngerilor și a diavolilor, atât de slab cum eram în unii din creștini hrăniți cu harul cuvântului Meu. Un ceas mai mult pentru somn nu-ți aduce, creștine, niciun bine, ba îți moleșește și mai mult trupul, și spun aceasta că Mă doare de truda Mea ca să-Mi fac copii frumoși, după chipul și asemănarea lor cu Mine, fiilor. Creștinul trebuie să merite iubirea pe care și-o dorește de la Dumnezeu și de la frați, căci ea trebuie dăruită să-i fie, nu dorită.

Sunt două măsuri: ori ești îndumnezeit și de folos de pe pământ și până în cer în toată vremea ta de pe pământ, ori ești nimic și ești de partea ta, și acest nimic se dă mare pe sine și se iubește pe sine și nu pe Dumnezeu. Dacă ești supărăcios, morocănos, nemulțumit, întunecat la inimă și la față, cârtitor, judecător, bârfitor, totul este de la duhul rău al iubirii de sine și se vede acest duh că este și lucrează pentru sine în creștin, și așa se vede că nu ești cu Dumnezeu în lucrarea vieții tale.

O, nu numai de mâinile voastre este nevoie, ci mai mult de duhul vostru, de locul Meu în voi, căci Eu sunt Cel ce pot, nu voi, Eu cu Duhul Meu, fiilor, căci trupul Îmi stă în taină, în nor Îmi stă de două mii de ani ca să pot fi pe pământ cu oamenii, și cu Tatăl în cer, fiilor.

Așadar gătim serbarea românească de la Maluri. E micuț sătușul, dar taina de pe vatra lui e mare până la cer, fiilor, și fac chemare sfântă și spun: Veniți la nuntă, români! Hristos e Mire, iar voi nuntașii lângă poporul cuvântului Meu, poporul mireasă, cu care Mi-am gătit venirea Mea cuvânt pe pământ, și iată, pregătesc cu el serbare dulce după duhul și obiceiul românului, și voi vesti curând, curând ziua mângâierii Duhului Sfânt peste pământ, acasă la români, aici, într-un sătuț mic, în care Eu, Domnul, tainic am stat și am lucrat vreme de șaptezeci de ani cuvântul Meu peste pământ și cartea sa, și ne vom scrie cu această zi curând, curând și o vom vesti pentru cei ce se vor aduna, și duhul mângâierii își va împrăștia mireasma sa, și pe aripi de vânt va merge peste tot această mângâiere în ziua aceea sfântă, ziua cea așteptată de toate puterile cerești să vină și să se împartă cu slava sa peste pământ, slava Domnului și cuvântul Său pe meleagul neamului român, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 martie/13 aprilie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului - Sfintele Paști

Cetele cerești, îngerii și sfinții așezați într-o frumusețe de măreață sărbătoare a cerului pe pământ sunt cu Mine aici, deasupra cetății cuvântului Meu, iar bucuria din ziua aceasta a celor din cer nu se poate cuprinde în cuvinte, ci doar cu duhul și doar cu inima și cu credința îi pătrunde pe cei din cer și pe cei de pe pământ care Mi-au stat aproape vreme de mulți ani pe meleagul român, și pe cei care-Mi stau acum sub slava cuvântului Meu, pe care îl așez pe acest meleag de șaptezeci de ani, începând cu duminica învierii Mele din anul 1955 când Mi-am început peste pământ trâmbițarea cuvântului Meu, și iată, am împlinit Scriptura venirii Mele în cuvânt de pregătire a unui popor atras de Tatăl Meu Savaot spre acest izvor de viață vie, de apă vie, o, și se cântă acum între cei din cer *„Hristos a înviat!”* ca și între cei de pe pământ, și-Mi aduc aminte că acum șaptezeci de ani acestea Mi-au fost primele cuvinte: *«Pace vouă! Hristos a înviat! Nu sunt în trup, ci sunt în Duh și am venit să-Mi culeg un popor și să-i grăiesc tainele cele pentru vremea aceasta și sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu».*

O, ce mult, ce mult cuvânt am grăit în acest timp, și ce mult s-a scris de către cei ce veneau aproape ca să audă de la Dumnezeu, o, și ce mult grăiesc încă și acum, și este cuprins cuvântul în cartea sa!

E sărbătoarea cuvântului Meu pe vatra neamului român și pun masă de cuvânt pe vatra ta, țara Mea de azi. Ești țara venirii Mele a doua oară

de la Tatăl pe pământ, și în tine Mi-am așezat iatacul, România Mea, și sunt Soarele Care răsare pe pământ, iar tu ești sălașul Meu și ies din tine ca un Mire și grăiesc peste popoare cuvântul lui Dumnezeu. O, pace ție în zi de sărbătoare de înviere și de aniversare a lui Hristos Cuvântul pe meleagul tău! Am cerul de sfinți și de îngeri cu Mine în văzduhul tău, dar ce credință îți trebuie ție să-ți împart și să ai și să primești pe Domnul tău! S-a umplut pământul și neamurile de pe el de hristoși mincinoși, care visează ca Adam să fie deasupra lui Dumnezeu și ca să fie primiți în numele Meu și să li se aplece lumea, dar le spun la aceștia că Eu, Domnul, când am zidit omul am făcut sfat între Mine și Tatăl să facem omul după chipul și asemănarea Noastră, și nu oricum să fie cel ce lucrează și grăiește în numele lui Dumnezeu, iar cei care nu seamănă cu Dumnezeu sunt hristoși mincinoși. Și de ce hristoși dacă sunt mincinoși? Pentru că aceștia vorbesc împărțind cuvântul lui Dumnezeu, dar inima și viața lor sunt din lume, iar cei ce vin de la Mine ies din lume cu viața și cu fața, ca să poată avea de la Mine ceea ce dă să împartă în numele Meu peste cei săraci de Dumnezeu și de credință pentru Dumnezeu.

Amin, amin zic tuturor celor ce dau de acest izvor de cuvânt: cine nu are cruce nu este de la Dumnezeu trimis nicăieri și merge cu minciuna lui și cad mulți în laț și scapă greu dacă mai scapă, dacă-și mai vin în fire, o, și de aceea sunt venit cuvânt pe pământ odată cu înmulțirea hristoșilor mincinoși care culcă la pământ stelele cerului, creștinii cu care Eu, Domnul, luminez pe pământ între oameni și simt ei duhul credinței sfinte și înnoiesc lumea prin credință, nu prin vorbe fără putere în ele ca și cei ce le împart fără să le atingă cu vreun deget.

O, M-am dat la lucru pentru duhul învățăturii sfinte peste cei ce află cărarea cuvântului Meu, dar am în ziua aceasta mare, am de rostit binecuvântarea lui Dumnezeu și încununarea celor șaptezeci de ani de cuvântul lui Hristos pe plaiul neamului român, și această măreață binecuvântare va fi încununată cu înnoirea grădinii de la Maluri, pe piatra căreia Eu, Domnul Iisus Hristos, am coborât și am rostit cuvântul Meu cel de început prin trâmbița Mea, vasul pregătit de Mine încă din vremea prunciei ei ca să Mă poarte cu venirea Mea și să-Mi scriu pe pământ cuvântul și cartea lui și pe toți cei ce i-am avut la masă cu Mine și cu sfinții, și prin care a fost cules cuvântul și lucrarea lui și poporul martor al acestui timp, fiecare la vremea sa, la ceata sa, la lucrarea sa.

Binecuvintez și încununez această zi de praznic sfânt al învierii Mele și al cuvântului Meu și țara Mea de venire, întâia între popoare, întâia ca la începutul facerii când am scos din ape pământul și a fost ea creștetul pământului și are nume scris în Scripturi, țara strălucirii, că iată-Mă strălucind în ea prin cuvânt și prin harul Meu peste poporul cuvântului Meu cu care-Mi port pașii pe pământ până la margini, ca apoi să sfârșesc lucrul Meu, precum este scris, și să încep un nou început, o, că nu mai este în tine nimic ca în cer, țara Mea în care am stat la început și am zidit omul și grădina raiului și rochița cea mândră de pe trupul tău, harul Meu peste tine și dragostea Mea toată pentru tine și acum, ca să Mă port cu glasul cuvântului Meu prin tine, și apoi din tine peste pământ, o, și-Mi place că ești a Mea de la Tatăl și mulți în tine vor lăcrima că n-au cunoscut vremea Mea pe pământul tău și n-au înțeles strigarea Mea și școala înțelepciunii cerești pentru poporul tău, dar se va naște din cuvântul Meu un popor credincios care nu va mai cădea din har în mijlocul acestei vremi cu atâta rătăcire de Dumnezeu a oamenilor de pe pământ, că iată, totul s-a schimbat, toate merg spre nicăieri pe pământ, toate, și mari vor fi peste vremea aceasta cei care au aruncat de la ei stricarea omului acestei vremi pline de mascați ca să nu-i cunoști că sunt oameni, o, și voi avea o rămășiță aleasă prin har care va purta pe Dumnezeu trup și cuvânt, că Eu am plecat la Tatăl după înviere, dar n-am plecat până ce n-am lăsat trupul și sângele Meu de hrană pentru sfinți, pentru cei ce se sfințesc zi de zi ca să fie ei cu Mine și Eu cu ei pe pământ, și să rămână Dumnezeu cu o mână de fii așa cum a rămas Moise cu cei doi din Israel în vremea pieirii poporului rătăcit de la Dumnezeu, pierind el prin stricăciunea firii, așa cum și azi toți mor și pierd cărarea spre viață.

O, țara Mea, o, fii români, veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu! Cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Mele voi arăta vouă. Veniți

la serbarea românească la Maluri, de unde Eu, Domnul, Mi-am început trâmbițarea cuvântului Meu acum șaptezeci de ani peste pământ! Fugiți de asemănarea cu lumea păgână, fugiți cât puteți dacă mai puteți fugi! Fugiți fuguța și ascundeți-vă în duhul cuvântului Meu, în asemănarea voastră cu Mine și cu sfinții ca să vă cunoască ai Mei dintre fiii lumii păgâne și să vă pot ocroti cu puterile cerești pe lângă voi tot timpul! O, ascultați-Mă așa cum Îl ascult Eu pe Tatăl, ca să fim frați și să am îndrăzneală la Tatăl pentru voi, căci vremea vopsită culcă la pământ pe mulți dintre voi dacă nu vegheați, dacă vă clătinați de pe un picior pe altul. Vegheați împreună cu Mine, lucrați împreună cu Mine când vedeți furtuni pe pământ. Fie-vă dragă și dulce lucrarea cuvântului Meu cu voi, și a voastră cu Mine apoi!

Se cântă acum pe pământ cântarea învierii Mele și se cântă și în cer, se cântă: *„Hristos a înviat!”* Se clatină și se cutremură iadul, de două mii de ani se clatină și se tânguiește duhul iadului amenințat prin cântarea aceasta. Cântați cu credință, voi, creștinii, cântați, ca păsările cerului cântați lui Dumnezeu, nu duhului iadului, căci distracția duhului lui satana se sfârșește cu durere grea adusă de duhul minciunii, care a îmbrăcat totul în făgăduințe mincinoase și în închipuiri vremelnice și fără de viitor, dar dragostea cea de la Dumnezeu nu piere, nu cade niciodată din lucrul său cel veșnic, căci dragostea e veșnică, e ca Dumnezeu, iar Eu vorbesc de dragostea care nu cade, și prin care nimeni nu cade, ci, din contra, ea arată drumul spre rai, spre cele pregătite de Dumnezeu pentru fiii iubirii Lui, pentru adevărații fii ai lui Dumnezeu pe pământ între oameni, și fericiți se simt și sunt cei care-L vestesc pe Domnul și lucrările Lui și făgăduințele fericirii Lui pentru cei rămași cu El și în iubirea Lui, care nu se găsește în lume și cu fiii lumii, căci lumea e plină de idoli și de plăceri ucigașe, iar otrava ei merge la inima omului și o trage spre minciună și spre tărâmul morții, unde femeia s-a făcut bărbat, iar bărbatul femeie, și toate acestea ieșite din iad, și nimeni nu va mai rămâne de partea vieții, decât cei ce rămân întru iubirea Mea în vremea aceasta de sfârșit de lume păgână, schimonosită la față și la faptă, până ce nu va mai avea ce culege din acest foc care mistuie totul și care sfârșește lumea care piere, așa cum a pierit poporul de demult al Domnului prin pustiul cel plin de dor de păcat și de moartea cea de la păcat, dar Dumnezeu și cei iubiți ai Săi vor birui și vor deschide harului și binecuvântării cerești care vor așeza pe pământ împărăția înnoită, promisă de Mine că va veni față în față cu lumea care dă să schimbe totul în blestem și în pustiu.

E zi de cântare de înviere și tremură duhul iadului. Se zguduie încuietorile iadului când aude satana vestea Mea cea mare, sărbătoarea românească de la Maluri, și care are lucrători din cer pentru gătirea ei, alături de muncitorii Mei din cetatea cuvântului Meu și dintre cei ce iubesc ca Dumnezeu pe pământ ca și în cer, și trebuie chemată să vină această împlinire.

Te iau în îmbrățișarea Mea, o, țara Mea de venire. Pace ție! Hristos a înviat! Îți grăiesc din mijlocul poporului cuvântului Meu. Te cuprind în cuvânt mai mult ca oricând, și de șaptezeci de ani se scrie pe meleagul tău cuvântul lui Dumnezeu și va veni o vreme când mulți, mulți de pe pământ vor căuta după această mângâiere spre alinarea ranelor lor și vor vesti pe Domnul, Cel ce vine pe pământ cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și este fără de sfârșit acest izvor mângâietor, cuvântul Meu peste pământ pe vatra neamului român, șaptezeci de ani ai lui Iisus Hristos Cuvântul cu oamenii pe pământ.

Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Izvorul Tămăduirii

Deschideți Domnului, voi, străjeri ai cetății cuvântului Meu! Punem masă de cuvânt, fiilor. Împărțim tămăduire și întărire peste popor. Binecuvintez tot timpul pământul român în care-Mi am sălaș de venire acum, la sfârșit de timp, și din care Mă împart cuvânt de veghe și de povață peste pământ, căci Eu, Domnul, veghez fără de încetare peste tot cu toate puterile cerești și cu toate oștirile de sfinți, ca nu cumva omul fără de minte din cer să umble el cu mintea lui căzută la cele lucrate de el și care dau să-l prindă sub clătinarea lor cea fără de veste și să zădărnicească el planul lui Dumnezeu cu cerul și cu pământul și cu omul, o, și trebuie să fim la veghe ochi și urechi, Noi, cei din cer, ca să se lucreze după Scripturi, doar după Scripturi, că este de așezat pe pământ împlinirea împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, după ce mulți vor înțelege și tot mai mult vor pricepe și li se va limpezi mintea ca să vadă cu ea că vine biruința Domnului, că vine Duhul lui Dumnezeu cârmuitor peste pământ și peste oameni și va așeza prin lucrarea Sa împărăție nouă, cer nou și pământ nou și om nou născut de sus, din cuvântul Meu, care iarăși le face pe toate, precum este scris, și toate încep cu pământul și neamul român și cu binecuvântarea cea de la începutul facerii, și iată, înțețesc binecuvântarea pământului român și toată lucrarea lui Dumnezeu pentru slava Mea de la sfârșit de timp pe acest meleag al iubirii Mele, iubirea cea de la început care nu se ia înapoi, ci, din contra, se înnoiește, precum este scris.

O, nu-i pot da omului minte la nașterea sa pe pământ, că dacă-i dau, pățesc ce am pățit cu Adam, și de aceea omul își are mintea sa și ia din ea și pentru Dumnezeu, dar Eu, Domnul, nu pot lucra după mintea omului și nu înțelege aceasta omul ca să se supună lui Dumnezeu și să-i fie lui bine pe pământ, și apoi între cei din cer, iar tămăduirea cea pentru omul cu mintea lui nu se prea poate apropia ca să-și găsească el vindecare de răutățile minții lui, de mintea de sine a sa, și rar mai găsește Domnul pe pământ pe cel ce nu ia din mintea sa și numai de la Dumnezeu ia, și iată, poate Dumnezeu, poate prin cei cu lepădare de sine pentru cei ce nu pot ca Dumnezeu și de la Dumnezeu să poarte cu mintea și viața lor de pe pământ.

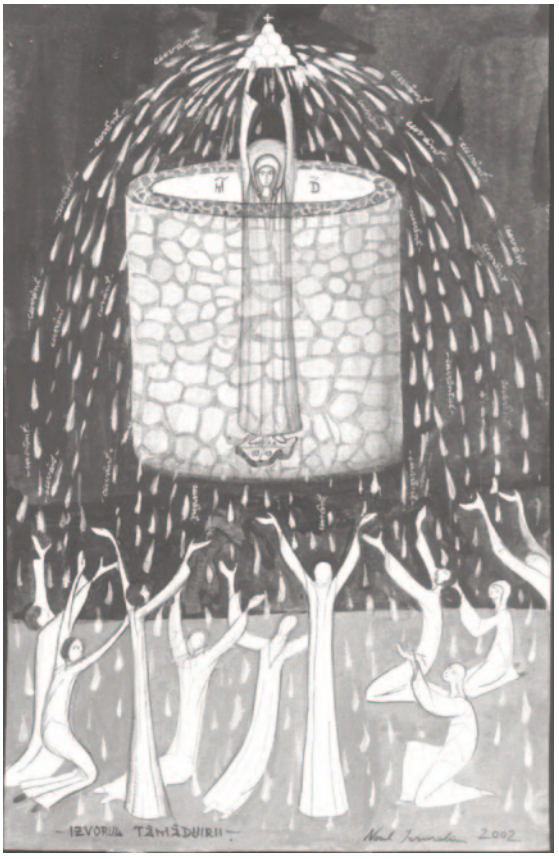
O, hai, mama Mea, că tu ești izvorul acestei sărbători așezate după praznicul Învierii Mele în calendarul creștinesc! Hai să împărțim tămăduire și puteri sfinte pentru Noi, peste cei care s-au dat și se dau lui Dumnezeu cu mintea lor, cu credința și cu nădejdea împlinirilor de cer nou și pământ nou și om nou, și cu dragostea care crede și nădăjduiește, mama Mea. Am făcut sfat cu Tatăl și cu toate puterile cerești și cu toate oștirile de sfinți lucrători și am așezat sub veghea ta, sub mâna ta de mamă pământul și neamul român ca să te îngrijești de soarta lor de la Dumnezeu, așa cum a fost alegerea acestui pământ încă de la facerea lumii, mama Mea. O, hai să așezăm mângâiere și tămăduiri cu mângâiere peste cei ce Ne țin urma și beau din izvorul cuvântului Meu ca să fie ei ai Noștri, mamă! Binecuvântat să fie graiul tău peste poporul acestui cuvânt, mama Mea!

— *Te cuprind cu Fiul meu Hristos, popor hrănit din cer din gura Fiului lui Dumnezeu, Care-ți împarte cuvântul cel pentru tine și Care așteaptă mărirea ta lângă mărirea Lui. O, rămâi în dragostea Lui cea pentru tine ca s-o împartă El la cei care vor iubi calea ta cu El! Rămâi și te întărește cu veghe la căpătâiul iubirii Lui și veghează cu supunere înaintea acestui măreț dar și vindecă-I tu rana cea de la cei nestatornici în iubirea cea pentru El până la sfârșit, o, și cere-I Domnului ridicarea la veghe pentru sfințenie a celor ce și-au călcat peste împlinirile așezate pentru viața poporului sfânt de la sfârșit, și iată, nu uita așezarea în care Domnul te-a întărit la vremea de sfârșit s-o aduci Lui jertfă de iubire pentru venirea Lui cuvânt pe pământ, căci ți-a împărțit Domnul să te păstrezi în viața cerută de El și s-o aduci înaintea Lui. Așadar, portul creștinesc plăcut celor din cer în toată vremea, hrana cea pentru trup așa cum El te-a povățuit pentru sfințenia ta, bucatele pentru hrană de rai, neamestecate cu mâinile celor ce nu se spală pe mâini pentru cele curate ale vieții de creștin, și apoi lucrarea și duhul rugăciunii după orânduiala pe care ți-a împărțit-o Domnul pentru purtarea cea sfântă a inimii, a gurii și a învățăturii sfinte, și mai ales pilda pe care o dai*

la cei ce te știu și te văd că ești al lui Hristos în vremea aceasta de pregătire pentru slava Lui cu tine înaintea celor fără de viață sfântă la venirea Lui. Mai este cântarea spre mângâierea Domnului, și care te așează mărturisitor și slăvitor de Dumnezeu, iar peste toate cele așezate pentru viața ta cu El nu uita lucrarea nejudecății de frați, umilința inimii, căința pentru cele greșite ca să fie șterse de la fața Domnului, dar trecutul dureros Lui și ție, o, nu-l mai adu în amintire în cuvânt și în grăire între frate și frate, căci durerile trebuie să se șteargă și să vină duhul bucuriilor sfinte, de care tu ai atâta nevoie, popor iubit de Dumnezeu.

O, nu vă mai amintiți, fiilor, de cele ce v-au adus dureri și regrete și tăceri și depărtări, și spun aceasta pentru cei care nu s-au abătut pentru călcarea rânduielilor sfinte cu viața de creștin învățată de aici, de la izvorul Domnului, căci cei care au călcat cu îndrăzneală, schimbând împlinirea și alegerea cea pentru Domnul cu alegerea cea de la ei, acelora nu le-a plăcut cu viața duhovnicească, o, nu, căci au crescut în dorințe și au prins îndrăzneală pentru necredință ca să-și poată împlini voia cea de la ei înșiși, nu cea de la Dumnezeu, dar și unii ca aceștia dacă iubesc umilința și căința își pot păstra în cumințenie iarăși pașii pe cărările lor, căci unii din ei s-au lăsat spre neîmpliniri, din pricina duhului judecății semenilor, duhul care se naște din trufia omului neaplecat și îndrăzneț pentru sine, și trebuie răbdare și pentru ei și pentru Dumnezeu de la ei, și de aceea toți cei care s-au ales într-o parte sau în alta, fiecare din ei să caute să se asemene între ei cu împlinirea sau neîmplinirea pe care o lucrează, ca nu cumva amestecarea neîmplinirilor să vateme conștiința celor slabi, și de aceea sfatul ceresc trebuie să rămână pe masă pentru cei rămași în rânduiala cea nouă pentru poporul sfințit, căci Domnul veghează pentru cei ce ascultă cu supunere și nu se aleg pe ei înșiși cu voile lor, ci numai de la Dumnezeu iau lucrare peste viața lor cea nouă, cea înnoită prin har, iar eu de lângă Fiul meu Iisus Hristos veghez și sprijin iubirea celor rămași ascultători și care nu trebuie de la ei înșiși să-și socotească pașii și lucrarea, ci numai sub veghea cuvântului lui Dumnezeu să rămână și să stea ei, căci duhul dușman pe ei nu atipește nicicum pe urma lor, odată cu apropierea slavei cerești peste pământ, că se apropie aceste scripturi și va fi biruit satana și îngerii lui și slujitorii lui de orice fel, și toți vor fi biruiți prin această ascultare de cele din cer venite pentru viața unui popor pregătit de Dumnezeu pentru slava Sa.

Așadar, fii și fiice ale Ierusalimului nou, acesta este îndemnul meu de mamă cerească, să țineți în sfințenie rânduiala venită din cer pentru voi și să fiți tot timpul poporul întâmpinării Domnului, și veți putea aceasta neluând de la

voi îndemn, decât numai pentru ascultarea cea din cer venită s-o lucrați voi pe pământ. Amin.

Eu, Fiule Iisus, am așezat duhul și lucrarea tămăduirii iar și iar înaintea poporului care se pregătește tot timpul, ba am îndemnat și pe cei care dau să-și întărească pașii slăbiți pe cale

și să umble după plăcerea Ta înaintea Ta și să-și întărească duhul mărturisirii, neîmpiedicându-se în durerile ivite pe cale și care i-au slăbit o vreme, dar neabătându-se de la credința pentru cuvântul ceresc și neschimbându-și pașii pentru rânduiala sfințeniei, se ridică mărturisind cu putere pentru Domnul și pentru lucrările Sale peste pământ, iar Tu, Doamne, le dai putere ca să-Ți dea ei mărturisirea credinței lor în adevărul cuvântului Tău din zilele acestea.

Pace și mângâiere peste poporul cuvântului Tău, Fiul meu Iisus! O, și să învețe cei ce se fac una în iubire împreună lucrătoare între frați, să învețe ei să-și facă bucurii din orice lucru mic, ca să trăiască în mijlocul lor bucuria lor cu Tine și pentru Tine, pentru Noi, cei din cer, Doamne, și iată, duhul tămăduirii merge odată cu împlinirea cuvântului Tău din partea fiilor acestui popor în care Tu Îți ai acum sălașul venirii Tale cuvânt pe pământ. Amin.

—— Eu, mamă, te cuprind mereu în venirea Mea cea de azi, căci ai lucrare de ocrotire pentru calea Mea cu poporul cuvântului Meu pe pământ. Acest popor să înteţească cu tot mai multă sfinţenie statul cu viaţa lor întru cele coborâte din cer pentru poporul întâmpinării Mele cuvânt pe pământ, iar Eu Mă preamăresc şi Mă voi preamări lângă el cu slava Mea cea de la sfârşit de timp şi vom fi bucuria Tatălui şi ne vom face bucurii, mamă.

Bucuraţi-vă pururea, bucuraţi-vă că sunt cu voi şi că sunteţi cu Mine şi ai Mei, voi, fii ai cuvântului Meu, iar bucuria voastră va fi deplină numai prin ascultarea voastră de cele din cer peste voi rânduite de Dumnezeu pentru poporul Meu cel ales la sfârşit.

Aşadar, staţi la datorie aşa cum Noi lucrăm din cer şi împreună lucrători suntem pentru slava Domnului, iar lucrul cel pentru împodobirea grădinii de la Maluri să vă fie acum întâia grijă şi dăruire, şi iarăşi vom grăi şi iarăşi vom rosti binecuvântare peste tot lucrul lucrat de Dumnezeu cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Sunt deasupra cetății cuvântului Meu cu locuința Mea și cu toți casnicii Mei. Sunt cu cerurile, cu nevăzutele în care Dumnezeu Își are sălașul, iar nevăzutele sunt fără de început și se numesc veciile, cerurile, slava lui Dumnezeu.

Cu slava Mea Mă port pe deasupra și se cântă și în ziua aceasta și cântă cei din ceruri cu voi, cântă vestea învierii Mele: *Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!* iar Eu, Domnul, vă cuprind și vă spun: Pace vouă, fiilor!

Cu această mărturisire Îmi așez în duminica aceasta masă de cuvânt în cetatea în care Eu, Domnul, și cerurile toate Ne avem sălaș pe pământ între oameni după două mii de ani de la nașterea Mea pe pământ ca să vin și să-Mi pun trupul Meu cel veșnic pe cruce și să-i lucrez omului întoarcerea la Tatăl Dumnezeu și calea pe care să se întoarcă, și am voit atunci să dăruiesc credință oamenilor, și mai ales poporului mărturisitor de Dumnezeu în vremea aceea, dar dacă el n-a putut primi acest dar, ca să Mă cunoască el că am venit de la Tatăl cerurilor după om ca să-l întorc la Tatăl Meu și al lui, iată, n-a mai fost apoi să rămân Mântuitor al acestui popor, și am luat ce a fost al lui Dumnezeu și am ieșit de la el, o, și Mi-a pregătit Tatăl încă din vremea aceea altă țară s-o am a Mea, și iată-Mă întors pe pământul român cuvânt ca la facerea lumii și cuvântând și lucrând și arătându-i omului calea spre credință, căci credința lui este ceea ce-Mi face Mie cărare ca să vin să lucrez Scripturile scrise din vreme pentru vremea aceasta în care credinţa nu-şi mai are lucrarea sa şi puterea cea pentru facerea din nou a lumii, iar Eu, Domnul, aceasta am de împlinit, lucrarea cea de la Tatăl s-o împlinesc pe pământ, înnoirea a toate, ca să fie toate iarăşi la locul lor de la Dumnezeu, căci veşnicia stă în aşteptare ca să cuprindă în ea biruința Fiului lui Dumnezeu împotriva duşmanului de satana, şi apoi toate se vor uni întru Dumnezeu, toate iarăşi, văzutele şi nevăzutele, căci văzutele suspină de şapte mii de ani şi mai bine, suspină după veşnicie, suspină cu dor greu, suspină cu jale, suspină pentru omul ca-

re s-a lepădat de credință ca să nu-I dea lui Dumnezeu puterea așteptată de la om pentru înnoirea a toate, și iată, trebuie credință, și nu este să fie ea găsită și culeasă de pe pământ, ci numai din Scripturi, o, și nu este căutare și nu mai este credință pentru Scripturi pe pământ între oameni, nu mai este decât dacă Eu, Domnul, aduc în dar această minune.

Mă așez pe pământ cuvânt, că iată, a venit vremea să se unească începutul cu sfârșitul prin venirea Mea cuvânt pe pământ la oameni, și de aceea am adus și am dăruit putere de credință și am un popor pe pământ care Mă primește și Mă împarte de la margini la margini cu vestea cea din cer pentru pregătirea slavei venirii Mele ca să dau în lături perdeaua de despărțitură și să se arate nevăzutele lui Dumnezeu și să vină veciile peste cele văzute ale facerii, ca iarăși să fie toate una ca și Dumnezeu, și iată, e zi de duminică și vine cuvântul Meu pe pământ și Mă împarte el cu lucrarea lui peste oameni, căci oamenii nu mai au îndemânare să-L așeze pe Domnul în toate ale lor, în mersul lor, în credința lor, iar Eu, Domnul, va fi să-Mi fac lucrarea toată, și iată, stau cerurile deasupra și Mă țin în ele, că vine veșnicia, și toate trec dacă ea vine, vine cum a venit acum șapte mii de ani de a lucrat Dumnezeu atât de minunat văzutele şi toată lucrarea lor dintre pământ şi cer apoi şi viaţa tuturor vietăților care au viață de la Dumnezeu.

O, iată-L pe Domnul iarăși lucrând lumină și zicând: Să fie lumină! Eram Fiul Tatălui veșnic, eram Cuvântul Lui şi am spus din cele nevăzute ale locuinţei lui Dumnezeu, am spus: Să fie lumină! O, cum să înțelegi, omule, aceasta ce am spus? A stat Dumnezeu în întuneric până atunci? O, nu. Nu se pot desluși prin cuvinte veciile, nevăzutele lui Dumnezeu, locuința Domnului și toate cerurile ei, dar când a fost să se ivească văzutele facerii lui Dumnezeu, o, a început atunci timpul și facerea lumii văzute și trebuia lumină acestei faceri ca să se ivească pământul și cerul din întunericul adâncului deasupra căruia Se purta Duhul lui Dumnezeu, precum este scris, și de aceea a fost să se facă prin cuvânt lumea cea văzută de omul care avea apoi să fie făcut de Dumnezeu, de aceea lumina a despărțit într-o parte întunericul și a fost numită ziuă lumina, iar întunericul a fost numit noapte, și așa s-a întocmit ziua, întâia zi a facerii văzutelor. Apoi a făcut Dumnezeu cerul, așezându-l între apele de sus și apele de jos prin această tărie care a despărțit apele ca să se ivească cerul în a doua zi a facerii. Și a fost apoi ziua a treia, ziua când Dumnezeu a întocmit uscatul, adunând la locurile lor apele de sub cer, iar uscatul l-a numit pământ și l-a împodobit cu verdeață de tot soiul cu sămânță într-însa și pomi roditori cu sămânță după fel. A făcut apoi Dumnezeu semnele zilelor și ale anilor și ale anotimpurilor și a făcut cei doi luminători mari, pe cel mai mare pentru cârmuirea zilei, și pe cel mai mic pentru cârmuirea nopții, și apoi stelele, toate așezate pe tăria cerului. În ziua a patra și a cincea a făcut Dumnezeu ființele din ape cu viață în ele și păsările pe întinsul pământului și al cerului, și apoi animalele mari din ape. A făcut Dumnezeu apoi ziua a șasea și toate lucrările ei, scoțând din pământ prin cuvânt animalele sălbatice și domestice după felul lor, o, și apoi a făcut pe om cu mâna Sa din pământ, după chipul și asemănarea Sa l-a făcut, bărbat și femeie l-a făcut și l-a numit om și l-a numit stăpân peste toate ființele vii de pe pământ și din ape și din văzduh și le-a pregătit hrană prin cuvânt rostit pentru toate câte va rodi pământul pentru om și pentru celelalte ființe vii. Încet, încet s-a umplut pământul și cerul de toate câte a făcut Dumnezeu între pământ și cer, iar lumea oamenilor a rămas din timp în timp tot mai mult departe de Făcătorul Dumnezeu, căci omul s-a semețit dorindu-se mare și liber de Dumnezeu. O, și am spus acum acestea toate ca să vezi, omule, să vezi tu cât te-ai obrăznicit de mult în mijlocul facerii lui Dumnezeu și cât de mult te-ai semețit și cât te-ai întins până azi cu despărțirea ta de Dumnezeu, de Cel ce a făcut cerul și pământul și pe tine, și să vezi tu azi cât de mare te crezi încă și câtă necredință ai purtat și porți în fiecare vreme de sub cer, iar nevăzutele lui Dumnezeu stau martore ale tuturor clipelor tale și a despărțirii tale de Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, iar Eu, Domnul, privesc peste pământ și peste oameni și Mă doare lângă Tatăl și Îl doare lângă Mine pe Tatăl și este durere peste toate oștirile cerești slujitoare lui Dumnezeu, că iată, se

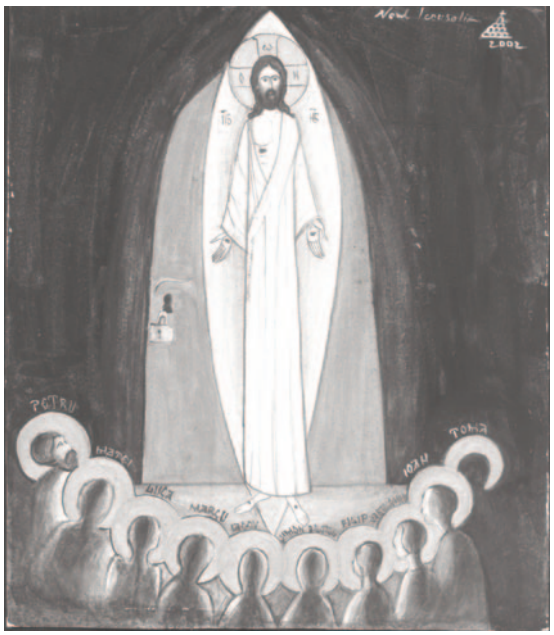
pregătește vremea să încununeze timpurile toate, iar omul zăbovește și rătăcește tot mai mult de sub mâna lui Dumnezeu Făcătorul, și toate acestea din pricina necredinței, căci necredința a venit tot timpul și vine numai din pricina răcirii dragostei de Dumnezeu, dragostea pe care omul n-o poate crește în el pentru Domnul, decât prin lepădarea de sine. El însă s-a lepădat de Dumnezeu, nu de sine, iar prin acest păcat el nu mai știe că este și Dumnezeu, de Care ar fi să-și amintească, bietul de el, dar preocupările lui vremelnice îi iau din minte datoriile cu care omul a rămas între el și Dumnezeu.

Omule, deschide-te la glasul Meu! Întoarce-te la Tatăl tău, întoarce-te prin Fiul Său Iisus Hristos, Care a despărțit veacurile cu numele Său acum două mii de ani! Numele Său răsună în timp și peste timp, dar omul și-a vândut sufletul vremii de ieri și de azi, iar cuvântul Meu se întinde de la margini la margini venind pe pământ pe calea Duhului Sfânt și strigând: *Să fie lumină!* căci Eu sunt lumina lumii și luminez cu ea întunericul de pe pământ, necredința, iar lumina este cuvântul Meu, o, și toate se iartă omului, dar necredința este lepădare de Dumnezeu și de voia lui Dumnezeu între oameni și cu oamenii, și toți se dau mari și tot mai mari, și nu mai pot să ajung la inima lor ca să-i trezesc pentru venirea Mea cu judecata și ca să dau fiecăruia după faptă precum este scris.

Aş vrea să iert necredinţa ta, omule, dar dacă tu nu te opreşti din mersul tău când Eu te strig din cele veşnice, o, nu am cum să te dau Tatălui Meu, Care Mă aşteaptă să vin cu omul şi să-Şi ia Tatăl înapoi mângâierea, căci pentru mângâierea Lui a făcut Dumnezeu pe om.

O, fiilor străjeri în cetatea cuvântului Meu, și voi, cei de peste tot, care stați cu credința în Duhul cuvântului Meu, o, măi fiilor, lipsa bucuriilor sfinte micșorează pic cu pic și șubrezește credința și lucrarea ei și puterea ei de biruință asupra vrăjmașului Meu și al omului, asupra lui satana, care a tras pe om de partea sa.

O, fiilor, bucuria se naște din lucrarea credinței și a faptelor credinței. Din orice lucru mic faceți-vă bucurii și strângeți-le la Mine pentru voi, fiilor. Iată, se apropie încă o sărbătoare legată de praznicul învierii Mele. Vom sta la masă de cuvânt în duminica pomenirii femeilor mironosițe când Eu voi sta cu voi și cu poporul cu care am mai rămas, cu cel împlinitor al cuvântului Meu pentru creștinii de la sfârșit de timp. O, de ar fi rămas mai mulți, măi fiilor, dar la cei vicleni cu lucrarea lor le-am luat darul credinței și al temerii de Dumnezeu și s-au făcut defăimători, nu numai împotrivitori, și vai celor ce slăbesc credința celor ce cred în cuvântul Meu din vremea aceasta, căci acest păcat e cu vărsarea de sânge asemănat, și de aceea cei ce nu mai au frică și credință, aceia să stea cuminți și să-și vadă de-ale lor, că e greu păcatul cu care se lovește în credința celor rămași statornici, numai să creadă aceștia că Eu le spun aceasta.

Punem masă cu dulce cuvânt pe masă și bucurie punem în lucrare și vom sta în sfat cu toții la praznic de înviere, căci ucenicii și mironosițele sunt martorii crucii și învierii Mele și să aducem lor bucurii, fiilor, și iarăși să aducem mângâiere celor adormiți, care vor fi chemați la masa împărțită lor, și toate sunt sub grija Mea, sub mângâierea Mea.

Pregătiți masa acestei întâlniri, fiilor! Credința să crească mare și să facă minuni, așa cum a lucrat credința apostolului Toma și au rămas de pomenire faptele

credinței lui și stă el la masă cu Noi și cu voi în ziua aceasta și-și mângâie duhul sub lucrarea Mea cu voi, fiilor.

O, luați pildă de la cei ce au crezut! Rămâneți pildă de credință, fiilor! Sunteți dragii Mei și ai Tatălui Meu și al vostru și am de mamă pe Fecioara, mama Mea. Cereți-i ei, fiilor, cereți prin ea de la Dumnezeu, că mare mijlocitoare este ea înaintea Domnului pentru cei care caută de la Dumnezeu alin și mângâiere, iar voi știți aceasta și știți misiunea ei și dragostea ei pentru cei care au milă de Mine și drag de mersul lor cu Domnul spre Tatăl, o, și vom fi cu toții în cuvânt la masa de pomenire a mironosițelor învierii Mele și vom lua unii de la alții mângâieri.

Pace vouă și mângâiere vouă, fiilor! Cântarea *Hristos a înviat* ne aduce într-un glas pe Noi și pe voi. Pace vouă!

Vă împrospătez puterile sfinte pentru gătirea grădinii de la Maluri, dar folosiți din plin timpul, o, fiilor. E mare așteptarea celor din cer, e mare de tot, și tot crește, și Eu le-o mângâi mereu. O, mângâiați-i și voi! Și iarăși pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

14/27 aprilie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor

Eu sunt Cel ce sunt. Bat cu toiagul, bat să Mi se deschidă și intru în cetatea cuvântului Meu pe pământul român, iar toiagul Meu este cuvântul.

Hristos a înviat! Pace peste țară! Pace peste cetatea cuvântului Meu! Pace peste inimile iubitoare de Dumnezeu și de pace!

O, pace ție, țară română, țara Mea cea de azi! Pace pentru venirea Mea de la Tatăl cuvânt pe meleagul tău! O, e zi cu ceață groasă această zi, a treia zi de duminică de după praznicul învierii Mele, iar tu mergi astăzi să tragi la sorți pentru un nou cârmaci peste țară, după ce rânduri-rânduri s-au tot tras sorți vreme de treizeci și cinci de ani, de când Eu, Domnul, am rupt piedica și ți-am făcut cale spre un nou început cu Dumnezeu, și nu fără Dumnezeu pe mai departe iar și iar, dar de atunci și până azi partidul roșu, care a pus mâna pe cârmă stă în față și se vrea pe sine pe mai departe hotărâtor și strânge rândurile mereu ca să nu-și piardă întâietatea, o, și te ține din mers, țara Mea, iar azi s-a făcut chemare ca să te duci să-ți arăți alegerea, și iată ce spun Eu, Domnul Dumnezeul tău: Nu tu, o, nu tu alegi, ci ei aleg, ei se aleg, căci dacă ar alege poporul nu i-ar mai cere cum să aleagă și pe cine să aleagă și s-ar uita fiecare cum să aleagă pe cel ce va sta la cârmă, dar iată, este altfel. Așadar, nu se vrea înnoirea, nu încape, nu dau voie celui mai bun, nu le trebuie celor mai mari, de treizeci și cinci de ani mari, o, nu le trebuie înnoire, nu schimbare în bine, ci numai binele lor, căci ei sug vlaga supușilor și se simt bine mari și tari și nu iubesc lumina și nici adevărul lucrurilor, și zilnic spun minciună peste adevăr și n-au teamă de judecata faptelor lor, iar Eu, Domnul, le spun lor acum așa:

Voi, cei care stați mari de treizeci și cinci de ani peste români ca să nu vă pierdeți întâietatea, iată-Mă cuvânt față în față cu voi în ziua aceasta de sorți pentru țară, căci am bătut cu toiagul ca să-Mi deschideți să intru și să vă grăiesc, și v-am arătat pe cel ce avea să facă bine cârmuirea în vremea aceasta grea de peste tot, și am voit să fac bine peste țară și peste voi.

V-am spus și v-am rugat să luați din cer sfat și să-l urmați, ca să vă fie bine și vouă și să nu cădeți în jos, ci să rămâneți prin ascultare și prin aplecare, dar v-ați îndărătnicit și n-ați luat în seamă cuvântul lui Dumnezeu, Care veghează de la mijloc peste această țară, țara venirii Domnului cuvânt pe pământ în acest timp, căci vremea este grea și trebuie veghe bună să fie, dar lăcomia voastră de putere a dat tot binele la o parte și ați lucrat rău pe vreme rea, o, și ce măreție s-ar fi coborât de la Dumnezeu peste această țară dacă ar fi fost primire pentru vestea cea din cer ca să fie lucrată, iar voi ați fi rămas prin ascultare de Dumnezeu, fiilor, dar iată, v-ați încăpățânat să lucrați voi, să puneți voi cârmaci după cum vă aranjează pe voi, o, și n-ați avut milă și drag de țară și de popor iar și iar pentru a câta oară de când vă țineți pe scaune ca să nu cădeți de pe ele.

Am avut grijă din cer și am venit să vă fac cunoscut cu amănuntul ca să așezați un fiu vrednic pentru slava acestui neam înaintea popoarelor. O, n-ați avut aplecare, și nu se poate grăi adevărul nici măcar între voi și voi, și se văd lucrarea și cuvintele mincinoase, și numai strâmb merg toate și se lărgește prăpastia în care dați să împingeți acest popor, și e jale în cer și Îl doare pe Dumnezeu pentru acest neam căzut în robie sub mâna voastră rece pentru El.

Merg românii la sorți pentru țară și nu știu ce să facă pentru ei, bieții de ei. De jumătate de an e hărțuit acest popor și e batjocorit de puteri vrăjmașe cu chip de binefăcători, și n-a fost veghe la hotare așa cum trebuia să fie, o, că nu mai este veghe peste țară. Iată, veți pierde și voi, căci nu v-ați aplecat ca să reparăm ceea ce este rău, iar poporul român e amețit de tot, și nu mai este cel care să-i spună să nu greșească iar și iar, căci timpul e cu ceață mare, e cu minciună, e cu rătăcire multă, iar Eu, Domnul, stau de veghe de deasupra cu puterile cerești și dau să opresc stricăciunea pe care ați pus-o la cale cu atâta duh de prostie și de lipsă de veghe, o, că prea rătăciți, prea dați cale ușurătății voastre dacă n-aveți iubire pentru țară și neam.

Am privit la voi de aproape și nu dați să îmbrățișați binele care s-ar mai putea ivi și să se mai repare mersul cel atât de rău al lucrurilor și al pierderilor multe. O, până când? Vine judecata faptelor. Nu vă temeți? O, temeți-vă de rodul cel rău al duhului prostiei, dar mai mult temeți-vă de Dumnezeu, că iată, vă faceți rost de dureri, de rodul cel rău al planurilor voastre potrivnice binelui acestui neam care are de sus Păstor pe Dumnezeu Cuvântul de mai bine de șaptezeci de ani, căci așa îi este alegerea cea de la Dumnezeu. Așadar, Eu, Iisus Hristos, stau de veghe și vă aduc aceasta de știre și vă îndemn să învățați să ascultați de Dumnezeu când El vine spre voi ca să vă arate calea. Luați aminte măcar de acum, luați aminte, ca să nu vină pe neștire dureri peste voi și peste țară. Amin.

Acum, pace ție, popor al cuvântului Meu, căci sunt cu nevăzutele facerii lui Dumnezeu deasupra și cu zile de praznic desprinse din minunea cea de acum două mii de ani a crucii și învierii Mele, iar în această duminică rostim *Hristos a înviat!* cu mironosițele care au mers pe urma crucii Mele, și apoi a ridicării Mele dintre cei morți, și care au rostit peste pământ vestea cea mare pentru întâia oară: *Hristos a înviat!*

Iată masă de cuvânt și adunare cerească a martorilor învierii Mele, femeile mironosițe, ucenicii Mei de atunci, mama Mea Fecioara și toți iubitorii Mei cu care am petrecut trei ani și jumătate de mărturii doveditoare ale adevărului lui Iisus Hristos pe pământ între oameni.

O, iubiți mângâietori ai Mei atunci, faceți-vă mângâiere și acum, că Mi-e dor de mângâieri, Mi-e dor de șapte mii de ani, căci omul cel de la început și cel de la mijloc și, iată, cel de la sfârșit nu mai are vreme pentru durerile Mele de la El, iar durerea caută mângâiere, caută alin. Erați fără mângâiere acum două mii de ani din pricina crucii Mele, dar Eu M-am ridicat și am înviat și am căutat după voi ca să vă dau mângâiere și v-am dat, și multă v-am dat și v-am spus: pace vouă!

Vă iau acum cu Mine întru venirea Mea cuvânt pe pământ și vă port în slava venirii Mele și Ne așezăm acum la masă cu martorii Mei cei de azi, cu cei care cred fără să vadă cele ce ați văzut voi, iar aceasta îi ridică mai mari ca pe voi și

sunt așteptați de voi pentru plata cea de la capătul răbdării sfinților, iar Eu și ei aceasta lucrăm acum, și pregătim zi de mare amintire a cerului pe pământ cu lucrările sale și vor fi ei martori ai venirii Mele cuvânt spre oameni în vremea aceasta a Mea cu ei, și mari se cheamă ei întru împărăția Mea, din pricina credinței lor pentru venirea Mea cea tainică acum la români, o, și numai mângâieri pregătim Noi și ei, numai alin ceresc, o, iubiților, iar la masa de azi sunt pomeniți și chemați toți cei adormiți de la Adam și până azi și stau acum aceștia la masa mângâierii pentru Noi și pentru ei, și hai, hai să ne împărțim unii altora duhul mângâierii, o iubiților.

— *O, Doamne, suntem toți întru venirea Ta, și e mare această plată pentru noi, Iisuse Doamne! Te mângâiem cu cuvintele duhului, cu durerile care s-au schimbat în mângâieri peste noi acum două mii de ani, iar în vremea aceasta de sfârșit iară suntem cu Tine în lucrare și-Ți suntem martori, Doamne, și-Ți alinăm lacrima usturândă care-Ți curge pentru țara Ta de venire și pentru poporul care nu știe ce să facă din pricina lipsei strajei de peste el, o, că nu mai este strajă peste țară, Doamne, dar Tu ești Cel ce vii și veghezi Tu, și ai în lucrarea veghii pe mama Ta Fecioara, plină de dor și milă, plină de grijă de mamă pentru țara Ta de venire cuvânt pe pământ. Ne dorim mângâierea Ta să-Ți fim, o, că ne doare cu Tine, Doamne. Suntem ucenicii și ucenițele crucii Tale și-Ți suntem martori și însoțitori și sprijinim lucrarea Ta de azi, și ca și atunci Te mărturisim, o, Doamne.*

— *Iar eu, mama Ta, Fiule al meu, rămân la veghea cea de mamă peste țara română și împrăștii mângâieri, și tainic lucrăm, o, și e dulce ziua aceasta de pomenire pentru Noi și pentru cei adormiți laolaltă cu Noi înaintea Ta, Fiule scump Iisus. Iar tu, scumpă țară a Fiului meu, ridică-te din sângele tău și ia de la Duhul Sfânt Mângâietorul, Care-ți șoptește tainic: Scoală-te! Te cheamă Domnul!*

— O, iubiții Mei cu care Mă port pe deasupra pe aripile puterilor cerești, o, scumpii Mei cei de acum două mii de ani, așezăm mângâieri tainice în ziua aceasta, căci dorul ne aduce nădejde pentru bucurii, și hai să-L rugăm pe Tatăl și să-I spunem laolaltă toți: Tată, o, Tată, ai grijă de România, de soarta ei cea de după această zi de tragere la sorți pentru mersul ei pe mai departe! Nu lăsa vrăjmașii și hrăpăreții de pe margini să pună sub picioarele lor soarta acestui neam! Amin.

Iar voi, fiilor străjeri peste cetatea cuvântului Meu și peste venirea Mea la voi cu masă de cuvânt, o, stați sub acoperământul puterilor cerești cu care Mă port pe deasupra ca să vin, iar nădejdea să n-o slăbiți. Lăsați mângâierea Duhului Sfânt să vă cuprindă și să vă lucreze, fiilor. Sunteți puțini sub lucrul cel greu încă pentru gătirea grădinii de la Maluri, dar nu uitați așteptarea celor din cer, dar și a celor de pe pământ care așteaptă bucuria sărbătorii, iar voi prindeți puteri din mers și zburați, fiilor, pe deasupra lucrărilor de lucrat și de terminat, o, că grea e așteptarea! Așadar, păstrați pe Duhul Cel Mângâietor peste voi și între voi, și numai da să aveți în minte și pe limbă, căci cu Noi toate sunt da.

Fiți una în toate lucrările de lucrat, fiți una și dăruiți-vă pentru toată lucrarea și ajutorarea, ca să vină Duhul Sfânt să lucreze El, fiilor, căci voi sunteți puțini și trebuie grăbită sosirea sărbătorii, și toate trebuie să fie încheiate cu totul, căci lucrul lăsat neterminat așteaptă mult apoi, și voi știți bine aceasta, iar la Domnul toate sunt întregi și n-au știrbitură, și așa să fie și la voi toate, fiilor. Binecuvântată să fie truda voastră, o, și vom sărbători apoi pe românește ființa acestei grădini și va rămâne bucuria ei peste pământ mărturisind. Amin.

Pace vouă la masa pomenirii de azi, fiilor! Straturi-straturi sufletele toate, toate, de la facere și până azi stau la masa pomenirii de azi pentru ei, în duminica a treia de după învierea Mea, când mironosițele Mele au împărțit vestea cea îmbucurătoare pentru cei credincioși, și cea îndurerată pentru necredincioșii de atunci, o, fiilor, și au împărțit ele în lung și în lat cuvântul cel mărturisitor peste margini și peste timp, de atunci și până azi. Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Amin, amin, amin.

21 aprilie/4 mai 2025